Q) sicut baptismus dimittit reliquias primi lapsus in carne: ita pnia relinqt reliquias secūdi lapsus in aia. ⁊ quomodo expiantur ¶ Capitulū. lxxvij.

RAymūdus. Dicā tibi ad tuā questionē qd te scire oportet. Sicut se hz baptismus ad primū lapsum: ita se hz penitētia ad scōm. sed baptismus derelinqt reliquias in ipa carne vt supra patuit: ita ⁊ pnia relinqt nōnullas reliquias in aia. Agnosce itaqz q̄ post ppetratū peccatū duo remanēt etiā ope trāseūte. scz offensa seu iniuria dei cui annectit obligatio tpalis ⁊ perpetue pene. Alterū: dispositio ⁊ inclinatio ad similez nequciam ppetrandā. Actus em humani eā habēt conditōem q̄ sp suaz in mēte relinquant imaginē. ac p hoc dū malū crebro iteratur nascit quedā cōsuetudo volūtaria malā opationē delectabilit ꝓsummādi. Hoc gētilis poeta ꝓsiderans ita canit. Sed quia delectat veneris decerpere flores. dicimus assidue: cras quoqz fiet idem. Ista aūt inclinatio seu habituatio viciū quoddaz est in aia generatū: ⁊ hoc reliquias dicimus pctōr. In omni quippe pctō fit auersio a deo: ⁊ cōuersio inordinata ad creaturas. ⁊ istud totū vocat mortale pctm. qz aiam mortificat ⁊ penis destinat sempiternis. Verū dum hō auersus ad deū p pnam redit: tollit quidē mors aie ⁊ pena gehenne. manēt tn ppter crebram quā habuit in creaturis delectatōem q̄dam reliquie que aiam egrā. languidamqz relinquūt vt non possit tota virtute in amorē sui assurgere redēptoris: instar eius q̄ cura alicuius medici de portis mortis abstractus adhuc iacet valitudinari⁹ et infirmus. eo q̄ nondū mali corporis humores purgati sint.

Nota h ō peccatorū reliquis.

Dominicus. Placet apprime qd dicis. Sed he reliquie quamedicina poterūt queso purgari Raymūdus Tria sunt optima remedia q̄bus ocius repurgent. Primū est. crebra. volūtaria. fidelis. ⁊ verecūda ꝓfessio. q̄ q̄nto fuerit frequētius cū gemitu repetita: tāto efficacius medelā egro cordi largit. Secū dū est deuota eucharistie māducatio Nā ex quo he reliquie viciose impediūt animā ne possit in xpm p amorē assurgere (ꝓparant em pigris frigidisqz humoribz) ⁊ qz sacramentū eucharistie est sacramentū amoris ⁊ ignis: ⁊ cibz ardētissime charitatis

Nota qūo reliquie purgātur.

Capitulum lxxvij.

ideo dū sumit ab aīa languēte frigida et indeuota quicqd illic
viciosum est suo igne ꝓburit: ⁊ inclinatōibus ꝑstinis expulsis
habitus inserit optimos ⁊ ꝑmis longe ꝓtrarios. Hoc mō aīa
purgat. illuminat. perficit vt iā nō sit qd ante fuerat. Preterea
p hoc sacramentū hō maxime vnitur morti ⁊ passionib xpi: q
oia mala nra citius expellūt: ac pinde hō ꝓsequtur nō solū cul/
parū verūetiā penaꝝ ⁊ reliquiaꝝ purgatōez Dñicus. Hinc
optime liquet q exquo hō pt frequēter cadere in mortale pec/
catū. iō dz se diligēter exercitare in istis duob sacramētis Nā
p pniam hō resurgit a lapsu ⁊ vitā recupat ⁊ amicicia dei: et p
eucharistiā ꝓtra reliqas vires resumit spūales ⁊ fortitudinē ac
robur multiplicat. Sed nunc de tertio remedio aliqd dicito.

Raymundus. Tertiū est voluntaria tribulationū ꝑpessio. Tribulatio ei et afflictio retrahit aīam a carnis delicijs. a mū di oblectatōib. ab inordinatis rerū perituraꝝ amoribz: ⁊ tāqz in camino ardēti aīam purgat ⁊ clarificat. Dū em quasi qdam flagello cogit ab amore rerū visibiliū recedere ardētius ⁊ expe ditius pgit in amorē dei. Porro amor dei dū fuerit tribulatōi bus admixtus reddit eas leues. portabiles. volūtarias. iocū/ das. meritorias. ⁊ supra modū aīam repurgātes Atqz hoc pa cto aīa roborat. illustrat. pficit. ⁊ inflāmat. ⁊ cū xpo inseparabili ter vnit. Dominicus. Nunqd ad purificandā aīam solus suf ficit amor xpi: nisi etiā tristissimus iste aduersitatū fornax asso/ ciet Raymūdus. Nō vtiqz. Aīa em hūana cū habeat libe/ rū arbitriū nō cogit ire ad xpm nec a suis abcedere voluptati bus nisi ipa velit. At qm delectatōes aīam ligāt cū sua carne: ideo ipa tribulatio iā oino nccāria est: q instar mallei pcutien tis aīam cogat ad xpi amorē ꝑperare atqz inherere Dñicus Inuēti st aliqn nōnulli innocētes atqz optimi viri q magnis sunt aduersitatib examinati: nunqd istis fuit tribulatio nccā/ ria cū nihil haberēt qd purgaret Raymūdus. Difficillimū est aliquē tam innocētem ꝑducere in mediū q oino nihil in se habeat qd emundet. cū in multis deliqmus oēs. Sed esto Est tm sp tribulatio nccāria ⁊ ad purgādos viciosos affectus vt in penitētib: ⁊ ad tenacius aīam xpo glutinandā ⁊ feruēti/ us vniendā vt in innocētib Hoc igit firmissime obserua. q si

Nota de tribulationū volūtaria ꝑpessione

cut sacramēta sunt aīe nccāria ad salutē: ita ⁊ tribulatōes sunt necessarie instar ignee fornacis cū suis follibus vt aurū examinet. purgetur. illustret Dominicus Libēs assentior sermonib⁹ veritatis. Sed dicito mihi. cū multi hinc exeant nouter penitētes: de q̄bus certum est q̄ nondū ad purum excoxerint scoriā peccatoꝝ. nec ad liquidū scelerū suorū reliquias purgauerint. Quid rogo de istis in alia vita futurū reris. Nunquid damnabunt. Sed sunt penitētes: nūquid ad gloriam trāsferētur. Sed adhuc sunt in reliquijs ⁊ fecibus suorum scelerū ꝓfluentes Raymūdus. Ecce hec questio tua cogit nos omnino post hanc vitā locū ponere purgatoriū. Cū ēm culpe debeat plena punitio (hoc quippe exigit diuina iusticia) iō omis anima q̄ nō est in hac vita sufficiēter punita anteq̄ trāseat in cōsortiū dei: ⁊ illā serenissima oīpotentis faciē possit aspicere nccē habet in alia vita puniri. tribulari. atq̄ ita purgari. Verū quia diuina iusticia est in summo gradu iustissima ⁊ seuerissima ⁊ maloꝝ districtissima ꝓsecutrix. iō mala q̄ p semetipm deus punit post hanc vitā tanta aīaduersione penarū ꝓsequit vt nulla mens id possit aliq̄tenus cogitare Idcirco illa aīa q̄ sufficiēter nō purgat in curia miscōdie dum hinc exit cadēs in manū iusticie amarissima expietur tormēta oībus hui⁹ mūdi acerbitatib⁹ grauiora. Et q̄nto ꝓfundius trāseuntiū rerū delectatōes in aīe medullas penetrauerint: tāto ad intima tormēta illa descēdent. Quod ēm tenacius ꝓcretum est acriori eget ꝓfricatiōe. At qm̄ oīs purgatio fit p suū ꝓriū. iō sicut aīa est in blādis voluptatib⁹ inq̄nata: ita acerbissimis ignib⁹ expurgabit. nō tm̄ sine amore dei in aīa exīte sine q̄ nulla tribulatio eē ꝓt salutifera Dñicus. O q̄nto satius q̄nto facili⁹ eēt hoī in hac vita sua delicta mūdare q̄ ill' intolerabilib⁹ supplicijs īfelicit' reseruari. vbi est ⁊ cruciatus amarior. ⁊ pena ꝓductior. Sed nos ceci vecordesq̄ ꝗtutē pnīe vite hui⁹ dissimulātes aut nesciētes eā vsq̄ ī aliā vitā nō sine maxīo dispēdio nr̄o differim⁹

Nota de purgatorio igne

Que sunt illa q̄ possunt inducere hoīem lapsum ad penitentiā ¶ Capitulū. lxxviij.

Raymūdus. Vez tu dicis. oēs ad pniam segnes sumus